

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Cirkler

Citation: Larsen, Karl: "Cirkler", i Larsen, Karl: *Cirkler*, 1893, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk\\_03-shoot-idm140694311543456/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_03-shoot-idm140694311543456/facsimile.pdf) (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Cirkler

var slaact op imod Haven, Konversationen larmede, saa man maatte bøje sig overmaade tæt ind imod sin Dame for at faa hende betroet, hvad der laa en paa Hjerte, Fru Grossmann lyste over det hele som en Gassol. —

Efter at vi endelig med et tordenlignende Brag havde skubbet Stolene til Side og hævet Taffet, standsede hun mig siden inde i Salonen i Forbigaaende.

«Er det nu ikke altsammen gaaet ganske nydeligt, hjerteligt og kønt? — Lagde De Mærke til Franskmanden, der gaar hos Professor Levy, saa smukt han drak Skaalen med for Tyskland! Han er jo nok fra Kolonierne, men alligevel . . . .» og Fru Grossmanns Smil fik atter noget af Diplomatiens over sig — «Elsass-Lothringen ligger os dog altid imellem! — Og Kineserne! Nette Mennesker! Pigerne fortæller, at de har pakket Benene fra Hønsereppen ind i Silkepapir og kastet dem under Bordet; men Herregud, det bruger de nu derovre, og det har jo ikke generet nogen!»

Overflødig og for saa vidt mislykket var kun Fru Grossmann's Idé med Jongløren efter Bordet. Konversationen gik paa Trods af